

Pappersmarken som guldmark.

Det har varit jämförelsevis tyst kring vår valuta under den senaste tiden, otvivelaktigt till båtad för oss alla. Denna tystnad har varit talande. Den har varit ett vittnesbörd om att allmänheten, vare sig det gällt företagavärlden, löntagarna eller andra ekonomiska intressegrupper, funnit sig väl tillfreds i denna tingens nya ordning. Vi ha alla levat oss in i föreställningen, att vi åter äga ett relativt tillförlitligt mynt. Lönerna ha efter större eller mindre slitningar i stort sett bragts i överensstämmelse med prisnivån. Dispositioner på längre sikt ha åter blivit möjliga, sedan valutarisken reducerats till mera rimliga proportioner. Den uppbyggande samhället över huvud har efter de föregående årens valutakaos dragit fördel av den stadga, som inträtt i vårt penningssystem. Visserligen ha avvecklingar i mängd markerat denna väg mot den fasta punkten, men det ligger i sakens natur att dessa följder måste inställa sig i en viss omfattning, i synnerhet som stabiliseringen genomförts samtidigt med att de allmänna konjunkturer-na icke alltid legat till vår fördel.

Emellertid har valutafrågan nu åter kommit in i brännpunkten för det allmänna intresset genom de spridda meddelanden, som i dagarna lämnats pressen om en förestående återgång till guldmyntfoten i vårt land. I regeringens proposition om upplagande av ett utländskt lån för Imatra kraftverk och för tillfredsställande av lantbrukskrediten, som inlämnades till riksdagen senaste vecka, hette det sålunda i all korthet: „Betydelsefulla händelser, vilka senaste tid inträffat inom världens valutaförhållanden, synas göra nödvändigt och möjligt att jämförelsevis snart genomföra denna betydelsefulla reform.” Ett par dagar senare meddelade statsbankschefen Ryti på genomresa i Stockholm, att tidpunkten för Finlands återgång till guldstandard eventuellt kunde vara inne redan i höst. Detta föranledde Finlands Bank att utsända en förtydligande kommuniké av innehåll, att reformen ej avsåg annat än att få markens nuvarande faktiska guldvärde fastslaget genom lag och skapa garantier för detta värdes bestånd.

Må det tillåtas oss att framhålla som vår åsikt, att detta sätt för bekantgörande av planen på återgång till guldstandard i vårt land icke kan anses vara synnerligen välbetänkt. Vid minnet av tidigare, bittra erfarenheter gripes allmänheten mycket lätt i oro, när det blir fråga om åtgärder som stå i samband med penningvärdet. Och det ligger ej i sakens intresse att skapa misstämning och avoghet mot reformen, som förr eller senare bör genomföras för att definitivt skapa fasthet i våra valutaförhållanden. Frågan är av mycket delikat natur, och med tanke härpå tro vi, att det hade länt densamma till fromma, om planen ej fått sippra ut i små portioner och med vaga antydningar om tidpunkten för dess förverkligande. Även om den allmänt utbredda uppfattning är oriktig, som gör gällande, att återgången till guldmyntfot skulle medföra omfattande värderubbningar, så ha vi dock häri att se en psykologisk faktor av rang, som icke kommer att vara utan betydelse, i synnerhet under förberedelsetiden för myntreformens genomförande. Det är inte skäl att framkalla denna oro i för tid. Allmänheten räknar med det som är, men är alltid skeptisk mot det som skall komma. Den har som nämnt lärt sig att med relativt tillförsikt se upp mot vårt nuvarande myntvärde, och en klok politik bjuder, att denna uppfattning stödes och stärkes till den stunden för reformen är inne.

Men om sålunda en del betänkligheter kunna hysas i fråga om sättet för det första bekantgörandet av reformplanen, så torde det berättigade i själva syftet icke

kunna ifrågasättas. Det är en överflödsgärning att här peka på alla de fördelar ett anknytande vid guldet medför. Den främsta vinningen ligger i att vi därigenom skulle undgå alla faror av inflation eller deflation. Vi skulle ha en fast grund att arbeta på och vi skulle ej behöva utsätta oss för risken, att statsbanken t. ex. genom sin lånepolitik komme att influera på penningvärdet och därmed gynna den ena ekonomiska intressegruppens strävanden på bekostnad av den andra. Oberoende av, vilka ekonomiska intressen vi företräda i samhället, få vi lov att vid guldstandard taga konsekvenserna av varumarknadernas gestaltning och kunna ej lita till att komma ur kinkiga situationer genom tumningar på penningvärdet. Vi äro övertygade om att den kommitté, som utarbetar förslaget till återupptagande av guldstandard, funnit sådana tillfälliga och begränsade fördelar väga lätt i jämförelse med de bestående vinningar guldmyntfoten medför. Till dessa äro även att räkna det slopande av systemet med glidande löneskalor, som har sitt berättigande blott så länge penningens köpkraft undergår större fluktuationer. En given konsekvens av återinförd guldmyntfot är även, att löner i form av dyrtidstillägg och liknande kompromisser mellan arbetsgivare och löntagare omläggas på en konstant basis.

Vi ha gjort dessa erinringar för att antyda, att en del slitningar knappast kunna undgås när tiden är inne för vårt land att anknyta till guldet. Vi våga dock hoppas att de, som närmast haft planens utarbetande om hand, tänkt sig in i alla konsekvenser och i sätten för utjämnande av eventuella slitningar i samband med reformen. Då meddelandet engång nått allmänheten, att den kan förbereda sig på guldmyntfoten, vore det givetvis av stort intresse att veta huru kommittén tänker sig densamma genomförd. Förrän förslaget här om i sin helhet publiceras är det omöjligt att praktiskt taga ställning till detsamma. Ett gott grepp på uppgiften synes det emellertid vara, att markens nuvarande värde icke rubbas, varigenom förvirrande emräkningar till något nytt myntslag icke behöva ifrågakomma.

Vi ha allt skäl att visa tillfredsställelse, om det lyckats vårdarna av vår valuta att finna den väg, som i en snar framtid relativt smärtfritt befriar oss från en lätt påverkad pappersmark och i stället skänker oss en orubbligt säker guldmark. Vi våga visserligen icke hoppas, att detta upphöjande av pappersmarken till rang och värde av guldmark skall kunna försiggå utan en del mindre angenäma följdföreteelser. Men de fördelar, som äro förknippade med en guldvaluta, äro dock så stora, att man bör tillförsäkra sig dem, även till ett jämförelsevis högt pris.

VUDSTAD

Onsdagen den 11 februari

PRIS
 Abonnement Fmk 210:—
 " 110:—
 " 60:—
 " 20:—
 Enkelt nummer:
 1/4 år Fmk 14:—
 Helsingfors o. landsorten 1:—

Chefredaktör: A. R. FRENCKELL. Ansv. utgivare: AMOS
 Redaktionssekreteraren: Telef. 00416. Nattred. Telef. 00416.
 Redaktion: Frenckell Telef. 01282. Hartman o. Norrmén Ce 2256
 Sjöblom 026 59. Reportageavdeln. 04465 o. 10184. Utrikes
 Handelsavd. 05327. Litt. o. konst 053 27. Idrott 05268. Kvin
 Redaktionsbyrå: V. Henrikgatan 8. • Telegrafadress:

Med sorg tillkännagives
att

Stationsinspektorn

Uno Vilhelm Sandström

avled i Alavo den 9 februari
1925 i en ålder av 55 år, 10 mån
och 2 dagar.

Mandi Sandström,
f. Sirén.
Ellen, Valborg, Edith,
Jenny, Ester och Ines.

P. SID

Finska Redskaps

Kontor är

Alexanders

Salamas hus, Luotto

48265

Tillkännagives att min älskade
Hustru och barnens ömma
moder

Ida Augusta Berg

född den 8 juli 1893, avled i lung-
inflammation härstädes den 9
febr. 1925 till bitter sorg och sak-
nad för mig och tre barn samt
släkt och vänner.

Ernst Berg.

I bön en make böjer sig
Med sorgset hjärta här
Och späda barnen på dess stig
Som söka och som sakna dig
Du hulda moder kär.
O vem skall hela hjärtats sår
När bort från oss du gick
Och vem skall torka sorgens tår
Ifrån de spädas blick.
Nu kännes som om sol gått ner
När mammas öga ej strålar mer.

Jordfästningen äger rum sönda-
gen den 15 febr. å Malms begravn-
ningsplats. Släkt och vänner
meddelas endast på detta sätt.
48553

Stora Utskottet

sammanträder å Ständerhuset ons-
dagen den 11 februari 1925 kl. 1,30
e. m. (TA1192) 48432

Sammanträden.

Aktionärerna i

Tammerfors Klädes- fabriks Aktie Bolag— Tampereen Verkateh- das Osakeyhtiö

sammanträda till ordinarie bolags-
stämma å bolagets kontor i Tam-
merfors lördagen den 7 mars 1925,
kl. 3 e. m. Vid stämman hand-
läggas i § 20 av bolagsordningen
omnämnda ärenden ävensom sty-
relsens förslag om ändring av § 2
i bolagsordningen samt förhöjning
av aktiekapitalet.
X 48373 **STYRELSEN.**

Aktieägarna i

Työväen Rakennus- Osakeyhtiö Elo

sammankallas härmed till extra bo-
lagsstämma, som hålles torsdagen den
26 februari 1925 kl. 7 e. m. å Juridisk
Byrå Arthur Söderholm, härst.
Å stämman handlägges förslag till
ny bolagsordning för bolaget och för-
rättas val av nya ledamöter i bolagets
styrelse i de avgångnas ställe.
Direktionen.

Aktionärerna i

Aktiebolaget Tabacos

kallas härmed till ordinarie bolags-
stämma, som hålles å A.-B. Victor Ek
O.Y:s kontor i Helsingfors lördagen
den 28 innevarande februari 1925 kl. 3
e. m., för att handlägga i bolagets
städgar omförmälda ärenden.
Helsingfors den 9 februari 1925.
(TA.1170) 48277 **Direktionen.**

Herrar Skeppsbefäls- förbunds medlemmar

hava möte i afton kl. 5.
Obs! Mötet gäller val av 2 ordina-
rie och 1 extra till lördagens den 14
dennes möte i Vasa. — **Obs!** Vi få
sitta även kl. 7 då våra andra kamra-
ter ha sitt möte nästa onsdag.
Obs! Sälunda alla med och god tid.
Umbudsman.

Old-Boys Regimentet.

6 Kompani.

Övning i dag! 48552

H-komp.

Skjutövning å Distriktsstaben i dag
kl. 7 e. m.
48426 **Kompanichefen.**

reationshem

hövva vila, luftombyte, diet m. m.
ranteras. Närmare med fru Märtha
rankulla tel. 95.

el Cosmopolite

mirsg. 3. Telef. 30 71 30 80
men deras ärade resande. Rummen
ra, prisen moderata. Telefon i varje
rum. En stor del av rummen för-
sedda med eget badrum. 48425

Vår käraste
Medicine licentiaten

Magnus Arvid Alopaeus

avsomnade fridfullt den 10 februa-
ri 1925 i en ålder av 40 år. Vår
djupa saknad dela mor och sys-
kon.

Lyyli, Maija, Mertsu och Heljä.

Min frid giver jag Eder; icke
giver jag Eder såsom världen gi-
ver. Joh. 14: 27.

Den avlidnes stoft överflyttas
från Helsingfors Diakonissanstalt
till järnvägsstationen onsdagen
den 11 februari kl. 4 e. m.

Jordfästningen försiggår lördag-
en den 14 februari i St Michel,
där sorgetåget avgår från den av-
lidnes hem kl. 1/2 2 e. m.

Till alla dem, såväl enskilda
som korporationer, vilka genom
sin närvaro vid vår kära syster